

[Erhard Jakobsen.]

krone, jeg tjener. Det har været problemet, det ved vi alle sammen. Det løses med den afpillede skala her; det var blevet løst endnu mere, hvis regeringens oprindelige forslag var gået igennem, og det var altså den, der havde momsforhøjelsen med, sådan ligger det.

Det er ikke rimeligt, at hr. Glistrup opfører sig, som om han var blevet isoleret, som om ingen havde haft tid til at høre på hr. Glistrup. Hr. Glistrup har ikke med ét ord talt om de bestræbelser, der udfoldes i den såkaldte fredagsklub, og den er der jo blevet grinet meget ad, og det kan jeg da godt forstå, for det er jo en helt ny foreteelse. Tænk, at 5 partier sætter sig sammen og snakker sammen uden at lure på hinanden, uden at prøve at lave numre med hinanden, uden at prøve at presse hinanden ud, men i stedet prøver på at presse hinanden ind, det er en helt ny situation. Sådan noget kan ikke tolereres af traditionelle politikere og traditionelle journalister. Sådan noget, det er noget mærkeligt noget, og det må man grine ad, for det har vi altid gjort herinde i dette folketing, der jo har bestået i mange år.

Men der er virkelig i denne fredagsklub spiren til en ny form for politisk forhandling, og jeg håber ikke, at hr. Glistrups sørgelige spark til denne fredagsklubs medlemmer skal medføre, at den slags ikke kan gøres i fremtiden. For det er den eneste redning. Hvis vi også i fremtiden skal føre forhandlinger på den måde, at nogle holdes ude og nogle holdes inde, og så holdes nogle andre ude, og så holdes nogle andre inde, ja, så kommer vi ikke nogen steder. Det er ikke ved den forhandlingstaktik, at det i dag lykkedes overhovedet at få noget igennem; det er, fordi nogle småpartier, som de jo hedder, fordi de er lidt mindre end de andre — men det behøver de ikke at blive efter et eventuelt valg — har vist denne ihærdighed, og jeg ved godt, hvorfor de gør det. Det fortæller alle: det er, fordi de er bange for et valg. Har man lagt mærke til vælgernes vurdering af, om der skal være valg? Det tror jeg der er nogle der har lagt mærke til. Det afgørende er jo ikke, om disse småpartier er bange for et valg, det afgørende er, om de er i overensstemmelse med vælgernes krav om, at det ikke er valg, man har brug for.

Jeg skal ganske ærligt sige, at centrum-

demokraterne har ikke været særlig ivrige efter at komme ud i en valgkamp, hvor vi har 1.000 kr. at føre valgkamp for, medens andre takket være organisationernes støtte har 5 mill. kr. at føre valgkamp for — det lægger vi ærligt på bordet, det er ikke særlig opmuntrende. Men det er jo centrum-demokraternes privatsag, det kommer da ikke offentligheden ved; det afgørende er, om vi over for offentligheden kan dokumentere, at der er væsentlige grunde til, at der ikke bliver valg i dette land, og det behøver vi ikke at dokumentere, for det ved folk i forvejen. Vi skal med stolthed sige, at vi var syge efter at få et forlig, vi var helt vilde efter, at der skulle blive et forlig, og vi vidste nøjagtig, hvor forliget skulle ligge, vi vidste også, hvor det mindste, der kunne opnås, lå, og det var her.

Jeg vil gerne ønske de to mistillidspartier til lykke med den nye koalition, for hvis grundlovens bestemmelser om mistillidsvotum skal have nogen mening, så må det betyde, at de to grupper så er enige om, hvad det er, der skal sættes i stedet. Nu er jeg jo specialist i tillidsvotum; det kan jeg desværre ikke stille i dag, men jeg kunne godt lide at prøve et tillidsvotum til en regering Anker Jørgensen-Glistrup.

Ømann (SF):

Hr. Hilmar Baunsgaard kom med nogle bemærkninger om et arbejdsdygtigt folketing og bebrejdede i den forbindelse blandt andre partier SF for, at vi skulle medvirke til, at folketinget ikke var arbejdsdygtigt. Jeg tror at mindes, at hr. Hilmar Baunsgaard tidligere har sagt, at det afgørende er ikke, hvem der samarbejdes med, men hvad der samarbejdes om. Dér må jeg da sige, at der er ikke store muligheder for, at SF skulle have samarbejdet om det miskmask, som er kommet ud af de 6 partiers forslag her i salen i dag.

Vi ønsker fra SFs side reelle, gedigne skattelettelser og ikke bare byrdeomlægninger, byrdeomlægninger, hvor skattelettelserne ophæves af momsforhøjelser, af krasse nedskæringer på budgetterne, som fortrinsvis hviler på den del af befolkningen, der ikke har råd til disse nedskæringer.

Det er jo egentlig et ejendommeligt forligspapir, der forelægges. Der er jo en vældig forskel på indebyrden af de forslag, som vi